IN 1962, SUCCESE ŞI MAI MARI DECIT ANUL TRECUT

Anul 1961 a fost unul din cei mai rodnici din istoria sportului nostru, anul în care au fost înregistrate cele mai valoroase rezultate. Se cuvine deci ca 1962 să nu rămînă mai prejos! Pentru aceasta trebuie să ne intensificăm eforturile, să folosim în munca noastră cele mai bune şi mai avansate metode de lucru, să nu precupeţim nici o picătură de energie pentru a consolida succesele anului trecut, pentru a realiza altele noi.

Federaţiile noastre au discutat cu seriozitate această problemă şi au şi trecut la întocmirea unui vast plan de activitate care să asigure succesul muncii. În rîndurile de faţă dăm cuvîntul cîtorva membri ai federaţiilor noastre...

Toată atenţia probelor rămase în urmă!

Sezonul trecut a prilejuit unora dintre fruntaşii atletismului nostru zeci de victorii internaţionale şi sumedenie de noi recorduri.

In 1961 atletismul nostru a marcat un serios pas înainte, sub toate aspectele activităţii sale. Este deci de datoria noastră, a tuturor celor care iubesc acest frumos sport, ca în noul an să punem şi mai serios umărul la treabă.

Din toate obiectivele pe care atletismul nostru le are în faţă, în noul an, mă voi opri doar asupra unei singure probleme, este adevărat foarte complexă: aceea a rămînerii în urmă a rezultatelor la unele probe. Această situaţie va putea fi rezolvată pe mai multe căi:

1. *Organizatoric.* Întărirea activităţii secţiilor de atletism din asociaţii şi cluburi şi înfiinţarea de noi secţii; o muncă şi mai susţinută din partea comisiilor de atletism regionale, raionale şi orăşeneşti nou alese; realizarea întocmai a prevederilor calendarului competiţional intern, punîndu-se un accent deosebit pe desfăşurarea primelor faze — de masă — ale întrecerilor. Aceste etape ale diverselor competiţii vor trebui precedate de o mai intensă muncă propagandistică şi organizatorică, în aşa fel ca la întreceri să participe un număr cît mai mare de tineri şi tinere;

2. *Tehnic:* specializarea antrenorilor pe probe, urmărindu-se realizarea acestui lucru, în primul rînd, în Bucureşti şi în principalele centre atletice ale ţării (Cluj, Timişoara, Braşov, Oradea etc.); organizarea unor cursuri de specializare pentru antrenori şi consfătuiri pe probe, asigurîndu-se astfel un mai eficient schimb de experienţă; formarea unui număr cît mai mare de instructori voluntari care să îndrume primii paşi ai începătorilor; constituirea unui centru de documentare tehnică pe probe etc;

3. *Întărirea bazei materiale* şi dotarea secţiilor de atletism, stadioanelor, cu materialele necesare desfăşurării în cele mai bune condiţiuni a procesului de instruire şi antrenament;

4. *Intensificarea propagandei* pentru atletism în rîndurile tineretului.

Antrenorii şi profesorii de educaţie fizică, toţi tehnicienii noştri trebuie să acorde întreaga atenţie depistării şi selecţionării cadrelor pentru atletism, astfel ca ei să se ocupe de elementele cele mai dotate din punct de vedere fizic, cu reale posibilităţi pentru practicarea cu succes a acestui sport.

Traducînd în viaţă aceste sarcini vom putea constata, desigur, la sfîrşitul anului 1962, noi şi noi succese în activitatea atletismului din ţara noastră.

Ing. DUMITRU CĂNILĂ
vicepreşedinte al F.R. Atletism

Să muncim cu rîvnă!

Pornind de la periferia performanţelor, luptătorii romîni au reuşit să urce, cu o tenacitate demnă de admirat, treaptă cu treaptă pînă în vîrful podiumului învingătorilor olimpici şi mondiali. Roma — Yokohama — Skoplje au fost etape ale acestei ascendenţe continue. Rezultatele obţinute au făcut ca ţara noastră să se situeze la acest sport printre primele trei din lume. Am depăşit o serie de reprezentative care se bucurau de un bun renume şi aveau o mare experienţă a întîlnirilor internaţionale.

Desigur, succesele obţinute în ultimii doi ani se cer consolidate prin noi şi noi performanţe. Anul acesta ne aşteaptă întîlniri grele. Aruncînd o privire asupra calendarului internaţional al luptătorilor reţinem campionatele mondiale ce se vor desfăşura în luna iunie la Toledo, în S.U.A. şi Jocurile Balcanice ce vor avea loc la sfîrşitul lunii mai, la Atena.

Aceste întreceri sînt foarte grele dacă ţinem seama de schimbările survenite în regulamentul de concurs cît şi schimbarea categoriilor de greutate. În afară de aceasta trebuie să arătăm că sportivii noştri vor avea de înfruntat o diferenţă de 8 ore faţă de ţara noastră, cu prilejul „mondialelor", climă deosebită, alimentaţie şi drumul lung şi obositor.

Modificările aduse regulamentului internaţional de lupte prin schimbarea categoriilor de greutate, prin scurtarea duratei de lupte cu pauze între reprize precum şi desfiinţarea reprizelor obligatorii de la parter au adus o nouă orientare în pregătire. Ritmul de luptă este cu mult mai dinamic. Procedeele de la parter sînt folosite într-o măsură mult mai mică iar la lupta în picioare se aplică cu mult succes doborîrile şi trecerile peste adversar. Antrenorii noştri trebuie să ţină seama de toate aceste schimbări şi să pregătească sportivii tot atît de bine ca şi în anii trecuţi. Sportivii noştri au datoria de a se pregăti mult mai bine atît din punct de vedere al condiţiei fizice, cît şi din punct de vedere tehnic şi tactic. Ei trebuie să utilizeze cele învăţate de la sportivii sovietici, de departe cei mai buni din lume. Aceştia, cu prilejul campionatelor mondiale de la Yokohama au arătat o mulţime de noutăţi care de care mai interesante şi mai eficace.

Muncind cu aceeaşi rîvnă tehnicienii şi sportivii noştri pot obţine noi şi noi succese, contribuind astfel la creşterea prestigiului sportului nostru pe plan mondial.

GHEORGHE UŢĂ
secretar general al Federaţiei Romîne de Lupte

Cerinţe sporite faţă de floretiste

Anul 1961 a adus scrimei romîneşti cîteva succese de prestigiu pe plan internaţional, dobîndite în special prin echipa noastră de floretă fete. Cînd afirmăm acest lucru avem în vedere ocuparea locului III la campionatele mondiale de la Torino, locul I la Universiada de la Sofia, rezultatele frumoase de la „triunghiularul" de la Constanţa (9—7 cu Italia şi 8—8 cu R. P. Ungară), victoriile obţinute în întîlnirile bilaterale cu echipele R.S.S. Bieloruse (atît la Bucureşti cît şi la Minsk) şi R.S.S. Lituaniene şi, în sfîrşit, clasarea pe primele locuri la Concursul internaţional de scrimă al R. P. Romîne.

Sînt succese care atestă valoarea scrimei noastre feminine.

Dar, pentru ca aceste succese să-şi păstreze strălucirea, ele se cer a fi consolidate, prin obţinerea altora şi mai frumoase, mai edificatoare. Prilejul ni-l oferă numeroasele competiţii internaţionale la care vor fi chemate să participe scrimerele noastre fruntaşe. In ordine cronologică — „triunghiularul" R. P. Romînă + R. P. Ungară + Italia, Criteriul Mondial de Scrimă al Tineretului, Concursul internaţional al R. P. Romîne şi campionatele mondiale.

Aşadar, trăgătoarele noastre fruntaşe vor avea de susţinut şi în acest an „examene" deosebit de grele. Pentru trecerea lor cu succes se cere din partea acestora să manifeste şi mai multă seriozitate în procesul de pregătire, să-şi îmbogăţească permanent cunoştinţele tehnice, să se orienteze mai bine din punct de vedere tactic. În acelaşi timp, ele trebuie să facă o cotitură şi în ce priveşte pregătirea fizică, pentru că o suită atît de bogată de întîlniri presupune un regim de efort intens. In sfîrşit, pretindem din partea floretistelor noastre să dovedească mai multă ambiţie, mai multă hotărîre, să nu uite nici o clipă că sînt exponente ale mişcării sportive din patria noastră.

Cerinţe există şi faţă de colectivul de antrenori care răspunde de pregătirea lotului feminin. Acestuia îi revine sarcina de a face apel la toate cunoştinţele tehnice, la toată experienţa, de a lucra cu competenţă şi pasiune. Procesul de pregătire va trebui să fie astfel dozat, încît în ajunul marilor „examene" internaţionale ale anului, sportivele noastre să se găsească în plenitudinea forţelor lor.

ILIE ENE
vicepreşedinte al F.R. Scrimă

Să folosim din plin condiţiile create

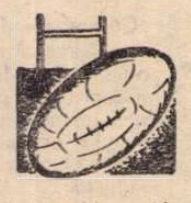

Activitatea rugbistică din ţara noastră a marcat de-a lungul sezonului competiţional din anul trecut un evident salt calitativ. Ţara noastră se bucură astăzi de un binemeritat prestigiu în ierarhia rugbiului mondial şi aceasta constituie desigur o mîndrie pentru noi toţi.

Conştienţi de faptul că obţinerea de noi succese este condiţionată de consolidarea organizatorică a activităţii rugbistice, de o muncă susţinută pentru ridicarea necontenită a măiestriei sportive, activiştii sportivi, antrenorii, echipele noastre de rugbi se angajează să desfăşoare în noul sezon o muncă şi mai susţinută pentru ca rugbiul din ţara noastră să se afirme în continuare în arena sportivă internaţională. Pentru îndeplinirea acestui important obiectiv este însă necesar ca o dată cu primele jocuri din campionatul republican şi din campionatul de calificare să se înregistreze un nou salt calitativ în ceea ce priveşte concepţia de joc, atît din punct de vedere tehnic cît şi tactic. In această direcţie un rol însemnat revine antrenorilor care vor trebui să lucreze cu întreaga capacitate de care dispun pentru a pregăti echipele noastre în aşa fel încît masele de spectatori să asiste chiar de la începutul sezonului competiţional la jocuri de ridicat nivel tehnic. O contribuţie importantă trebuie să o aducă — pe această linie — şi arbitrii, care au datoria să aplice cu fermitate regulamentul, să dovedească tot mai multă competenţă în conducerea partidelor. Cu o deosebită exigenţă trebuie privită şi pregătirea jucătorilor fruntaşi cărora, de asemenea, le revine sarcina să activeze mai intens, să imprime pregătirii lor un caracter tot mai ştiinţific, să muncească cu perseverenţă pentru ridicarea măiestriei lor sportive. Cu toată atenţia va trebui să privim munca cu tinerele talente — schimbul de mîine al rugbiului nostru.

Muncind temeinic, folosind la maximum excelentele condiţii create, acordînd importanţa cuvenită sistemului competiţional intern şi dezvoltînd în continuare baza de masă a rugbiului vom putea face faţă, fără îndoială, în tot mai bune condiţiuni grelelor întîlniri internaţionale din acest an, vom reuşi astfel să consolidăm cît mai temeinic succesele realizate anul trecut. Dorim ca printr-o asemenea muncă, prin rezultate cît mai bune, să răspundem grijii părinteşti pe care partidul o poartă mişcării de cultură fizică şi sport din patria noastră.

ION NIŢULESCU
vicepreşedinte al F. R. Rugbi

HANDBAL în 7

Pe marginea meciurilor Ştiinţa — Rapid

S-A CALIFICAT ECHIPA CARE A GREŞIT MAI PUŢIN...

In sfîrşit, şi cea de a patra semifinalistă a *„Cupei Campionilor Europeni"* la handbal în 7 feminin este cunoscută. Invingînd, la capătul a două partide de mare luptă, pe actualele campioane ale ţării, handbalistele de la Ştiinţa şi-au cucerit dreptul de a-şi apăra în continuare trofeul cucerit anul trecut.

Cele două meciuri care au pus faţă în faţă echipele cu cele mai mari posibilităţi la ora actuală, nu au dezmînţit cîtuşi de puţin aşteptările. In ciuda mizei deosebit de importante, atît Ştiinţa cît şi Rapid s-au străduit din toate puterile să ofere numeroşilor spectatori, prezenţi la ambele întîlniri, nu numai o luptă pasionantă, dar şi spectacole bune din punct de vedere calitativ. Prima partidă, în special, va rămîne mult timp în amintirea mureşenilor prin frumuseţea luptei sportive oferite.

Ştiinţa a cîştigat această interesantă dispută, dar la sfîrşitul jocului de duminică, şi handbalistele feroviare cucereau cu prisosinţă aplauzele spectatorilor. Calificarea pentru etapa următoare a stat sub semnul întrebării pînă spre sfîrşitul celui de al doilea meci şi echipa învingătoare nu a putut fi cunoscută decît o dată cu ultimul semnal al arbitrului *Alfred Schwab*.

Invingătoarele au dovedit, o dată în plus, că ştiu să se regăsească, să-şi mobilizeze toate forţele în vederea unor jocuri decisive. Apărarea lor omogenă şi ermetică, a acţionat de fiecare dată cu o promptitudine demnă de remarcat, neoferind feroviarelor decît în foarte puţine ocazii posibilitatea de a acţiona în mod nestingherit. *Josefina Ştefănescu* şi *Carolina Cirligeanu* (o plăcută şi extrem de utilă reapariţie) au fost ca întotdeauna sufletul echipei, iar *Irina Hector*, acelaşi stîlp de netrecut, a fost mai ales duminică (în ciuda unei uşoare entorse) aproape imbatabilă. Atacul, în schimb, nu a corespuns decît parţial. In primul meci, Ştiinţa a contat foarte mult pe şuturile de la distanţă ale *Aurorei Leonte*, *Mariei Ştef* şi *Josefinei Ştefănescu* (din astfel de aruncări s-au marcat 7 din cele 10 goluri). In acest sens ele au fost... ajutate chiar de rapidiste care, nerespectînd indicaţiile antrenorului lor, au oferit mai de fiecare dată adversarelor lor posibilitatea de a arunca la poartă cu elan normal. La a doua partidă, însă, cînd campioanele nu au mai repetat această greşeală, forţa de atac a Ştiinţei (şi aici trebuie să se îndrepte atenţia antrenorului *Ion Bota* pentru viitoarele întîlniri) a scăzut simţitor şi rezultatul s-a văzut; deţinătoarele trofeului, după ce au trecut prin nenumărate emoţii, au smuls, cu greutate, în final, un meci nul.

O greşeală asemănătoare, cu un efect însă mult mai mare au comis şi atacantele Rapidului. Şi aceasta a fost fără îndoială una din cauzele principale ale înfrîngerii echipei feroviare. Campioanele au jucat practic fără extreme şi doar rareori au angajat pivoţii, axîndu-şi majoritatea acţiunilor — în primul meci — pe principalele

Irina Hector, portarul echipei Ştiinţa

lor realizatoare, *Ana Boţan* şi *Maria Constantinescu*. Duminică, rapidistele au jucat mai bine tactic, dar din nou cîteva greşeli capitale (nu am înţeles de ce tocmai *Maria Constantinescu* a trebuit să facă blocaje, *Anei Boţan* !) le-au privat de un succes în vederea căruia au depus eforturi deosebite. In plus, campioanele s-au dovedit de astă dată surprinzător de ineficace, mai ales în meciul secund. După ce în partida de joi, Maria Constantinescu ratase un „7 metri", într-un moment extrem de important, în cea de duminică *Ana Boţan*, care deşi a fost una din cele mai bune jucătoare ale echipei sale, a tras nu mai puţin de 4 bare (!) din situaţii favorabile şi a ratat şi ea un „7 metri". De asemenea, problema portarului rămîne încă deschisă pentru această valoroasă formaţie. Să nu trecem cu vederea că în prima partidă, cel puţin 4 din cele 10 goluri primite au fost parabile.

In concluzie deci: *a cîştigat pe merit echipa cea mai calmă, care s-a apărat mai bine şi a ştiut să profite de fiecare greşeală a adversarului. Aceasta a fost Ştiinţa Bucureşti căreia îi dorim noi succese în această importantă competiţie.*

ADRIAN VASILIU

La sfîrşitul săptămînii

ÎNCEPE „CUPA ORAŞULUI BUCUREŞTI"

Peste cîteva zile, amatorii de sport din Capitală vor putea urmări o nouă competiţie internaţională de handbal în 7. Ca în fiecare început de an, sala Floreasca (reamenajată şi, în sfîrşit, cu un teren de handbal în 7 avînd dimensiuni regulamentare) va fi gazda tradiţionalei întreceri dotate cu „Cupa Oraşului Bucureşti".

La cea de a IV-a ediţie a desfăşurării lor, cele două turnee (masculin şi feminin) anunţă, ca întotdeauna, echipe de o bună valoare tehnică. La întrecerea masculină, vor fi prezente, în afara echipelor de seniori şi juniori ale Bucureştiului, selecţionate ale oraşelor Magdeburg, Budapesta şi Skoplje (R.P.F. Iugoslavia).

Pentru turneul feminin şi-au anunţat participarea formaţiile Bucureşti senioare, Bucureşti junioare, o selecţionată a regiunii Slavonia (R.P.F. Iugoslavia) şi puternica echipă a Berlinului, în linii mari o reprezentativă a R.D. Germane.

Meciurile competiţiei masculine se vor desfăşura începînd de duminică 21 ianuarie, în fiecare zi, pînă joi 25 ianuarie. Turneul rezervat echipelor feminine va avea loc între 28 şi 30 ianuarie. Federaţia noastră de specialitate ne-a comunicat şi programul turneului formaţiilor masculine:

DUMINICĂ 21 IANUARIE: Bucureşti juniori — Budapesta; Bucureşti — Magdeburg.

LUNI 22 IANUARIE: Bucureşti — Bucureşti juniori; Magdeburg — Skoplje.

MARŢI 23 IANUARIE: Budapesta — Magdeburg; Bucureşti — Skoplje.

MIERCURI 24 IANUARIE: Budapesta — Skoplje; Bucureşti juniori — Magdeburg.

JOI 25 IANUARIE: Bucureşti juniori — Skoplje; Bucureşti — Budapesta.

Pentru aceste partide au fost invitaţi şi doi arbitri străini al căror nume nu este încă cunoscut

Vă reamintiţi? A fost o fază dintr-una din cele mai frumoase partide desfăşurate în ediţia 1960 a „Cupei Oraşului Bucureşti". Telman l-a depăşit pe renumitul handbalist cehoslovac, Trojan şi a aruncat apoi spectaculos la poartă.